

ת"פ 67181/07/18 - מדינת ישראל נגד שלום שרון טרבלסי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 67181-07-18 מדינת ישראל נ' טרבלסי

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שלום שרון טרבלסי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלירן אשכנזי

ב"כ הנאשם עו"ד מור עטיה

הנאשם בעצמו

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של גניבה בידי עובד ממעבידו (ריבוי עבירות) לפי סעיף 391 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

כעולה מפרט האישום הראשון, במהלך שנת 2014, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, שימש הנאשם כנהג במשאית הובלות של חברת "שירות לחקלאי" עבור חברת אוריין.

חברת אוריין סיפקה שירותי הובלת סחורה לקבוצת "כלמוביל". במסגרת עבודתו כאמור, הוביל הנאשם סחורה של חברת כלמוביל.

בתקופה הרלוונטית לאישום, במהלך הובלת הסחורה במשאיתו, גנב הנאשם סחורה, המפורטת בנספח א', במחיר עלות של ₪ 13,921 מחברת כלמוביל, והחזיקה במחסן ביתו בראשון לציון, זאת בלא ידיעת והסכמת חברת כלמוביל.

במעשיו המתוארים לעיל, גנב הנאשם ממעסיקו סחורה במחיר עלות של כ-₪ 13,921.

כעולה מפרט האישום השני, במהלך השנים 2015-2016 שימש הנאשם כנהג במשאית הובלות של חברת "סגל שינוע". החל מחודש מאי 2016, במסגרת עבודתו אצל "סגל שינוע", הוביל הנאשם סחורה עבור חברת "צ'מפיון מוטורס".

במספר הזדמנויות לאורך תקופת עבודתו, החל מחודש מאי 2016 ועד לחודש ספטמבר 2016, עצר הנאשם את משאיתו במהלך נסיעתו במסלול ההובלה, והעביר חלקי רכב השייכים לחברת "צ'מפיון מוטורס" מתוך הסחורה שהוביל לתא הנהג של משאיתו. לאחר פריקת יתר הסחורה ביעדה במחסני "צ'מפיון מוטורס", העמיס הנאשם את הסחורה הגנובה, כמפורט ב"נספח ב', לרכבו הפרטי ומשם הובילה למחסן. זאת בלא ידיעת והסכמת חברת "צ'מפיון מוטורס".

במעשיו המתוארים לעיל, גנב הנאשם ממעסיקו סחורה במחיר עלות של כ-32,960 ₪ ששווי המכירה שלה בסך של כ-129,406 ₪.

כעולה מפרט האישום השלישי, במהלך חודש יוני 2016 או בסמוך לכך, במספר הזדמנויות, גנב הנאשם סחורה ממעסיקיו בחברת כלמוביל וחברת "צ'מפיון מוטורס" בעלות מכירה כוללת של כ-90,000 ₪.

במעשיו המתוארים לעיל, גנב הנאשם ממעבידיו סחורה בשווי של כ-90,000 ₪.

טיעוני המאשימה

הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן המייחס לו שלושה אישומים של גניבה בידי עובד. מדובר בשלושה אירועים שונים, מעסיקים שונים כאשר במסגרת עבודתו כנהג משאית, עת הוביל סחורה, הנאשם גנב סחורה בסכומים שונים.

לטענת המאשימה, הנספח המצורף לכתב האישום מפרט את הסחורה ושוויה, כאשר שווי המכירה עומד על סכום כולל הגבוה מ-150,000 ₪.

במעשיו, פגע הנאשם בערכים מוגנים של זכותם הקניינית של המתלוננים שנתנו בו אמון.

עוד מציינת המאשימה כי הרציונל נעוץ באמון המעסיק בעובדו, נובע ממהותה של מערכת היחסים ביניהם.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הנאשם פעל באופן מתוכנן ומכוון על ציר זמן, בעל דפוס קבוע.

לטענת המאשימה, עיון בפסיקה מלמד כי במצב של ריבוי עבירות גזרו בתי המשפט עונש מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, על אף המלצות חיוביות של שירות המבחן.

לטעמה של המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד ל-36 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, המאשימה שקלה את הודאת הנאשם, החיסכון בזמן שיפוטי יקר, אולם ציינה כי הנאשם הינו 'הרוח החיה' בביצוע העבירות אשר תוכננו ונעשו לצורך תכלית כלכלית.

לנאשם עבר פלילי קודם הכולל 10 הרשעות בגין עבירות שמרביתן דומות נשוא כתב אישום זה, וכי ישנה עבירה שנעשתה בסמוך לתום תקופת התנאי.

באשר לתסקיר שירות המבחן, המאשימה סבורה התהליך השיקומי שעבר הנאשם אינו מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם. בשנת 2011 נגזרו על הנאשם עבודות שירות בשל הליך שיקומי שהחל לעבור, אך הוא לא ניצל את ההזדמנות ושב לבצע עבירות.

המאשימה עותרת לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים.

טיעוני ב"כ הנאשם

לטענת ב"כ הנאשם, בניגוד לטענת המאשימה שלפיה הנאשם עבר הליך שיקומי, הרי שזוהי הפעם הראשונה שהנאשם משתלב בהליך טיפולי. המאשימה עמדה על עברו הפלילי של הנאשם, אך מרבית העבירות התיישבו.

עיון בתסקירי שירות המבחן מציג תקופת שיקום ממושכת, התגייסות מלאה לכל הצעה טיפולית, שיתוף פעולה ויציבות תעסוקתית. הנאשם עובד תחת אותו מעסיק מזה כ- 3 שנים, המעסיק מודע להסתבכותו ולעברו של הנאשם ולמרות זאת מאפשר לו לעסוק בסחורה ובכספים.

ב"כ הנאשם סבור כי אלו מעידים על השינוי שחל בנאשם. מתסקיר שירות המבחן עולה גם כי הנאשם נישא, הסדיר את ענייניו ואף הוסדר ההליך האזרחי מול החברה.

העבירות בגין הורשע הנאשם בוצעו עקב מצוקה כלכלית ופטירת אביו.

לנאשם 4 בנות, אשר שתיים מהן סובלות מליקויים רפואיים. בנותיו של הנאשם זקוקות לו, הוא תומך בהן ומפרנס אותן. עוד תומך הנאשם באמו הקשישה, שאף מצבה הרפואי מורכב. (הוגשו מסמכים כדי לתמוך בטיעונים אלה).

הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן בכל הזדמנות, חרף מגבלות מגפת הקורונה ושירות המבחן מציג את האפקט החיובי של הטיפול.

ענישה מאחורי סורג ובריוח תערער את יציבות הנאשם והאינטרס הציבורי מחייב כי תינתן לנאשם ההזדמנות להמשיך בהליך השיקומי.

במקרים חמורים יותר הושתו על נאשמים שונים עונשי של"צ ועבודות שירות. בענייננו עותר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם ענישה בדמות של"צ על מנת שהנאשם לא יפלט משוק העבודה.

דברו האחרון של הנאשם

דברו האחרון של הנאשם, טען הנאשם כי הוא מתבייש על מעשיו, מביע חרטה עמוקה, הוא הבטיח לילדיו כי

השתקם וכי זו לא דרכו. הוא מאמין בדרכו החדשה, פיצה את המתלוננים והוא מתמיד בעבודתו הנוכחית מזה כ- 3 שנים.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו ארבעה תסקירי מבחן.

מהתסקיר הראשון שהוגש ביום 24.09.19, עולה כי הנאשם יליד 1972, גרוש, נתון בזוגיות יציבה וממושכת, אב לשלוש בנות, מתגורר עם משפחתו בראשון לציון ועובד כנהג חלוקת גז.

שירות המבחן מציין כי יש לו הכרות קודמת עם הנאשם משנת 2011.

תסקיר שירות המבחן מתאר את קורות חייו של הנאשם, כמו גם המורכבות המשפחתית אשר סבבה את המשפחה הגרעינית, ניתוח לב פתוח שעברה בתו של הנאשם, כמו גם מורכבות נפשית אתה מתמודדת בת נוספת.

הנאשם אובחן כחולה סוכרת חריפה והחל בטיפול בזריקת אינסולין.

מעסיקו מודע לעברו הפלילי ומעיד על הנאשם כי הינו אחראי, הגון ומוסרי, וכן מתרשם ממאמציו לנהל אורח חיים תקין.

עולה מתסקיר שירות המבחן כי הנאשם הביע בוושה ואכזבה ושירות המבחן המליץ על אורכה עד לחודש פברואר 2020, על מנת להמשיך ולעקוב אחר הנאשם.

מהתסקיר השני שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 27.10.20, עולה כי הנאשם השתלב בסדנת "פעמונים" המסייעת לאנשים עם קושי בוויסות התנהלותם הכלכלית, תוך זיהוי במצבי הסיכון הרגשיים המובילים לחריגה תקציבית וניהול אורח חיים שאינו בהלימה ליכולות הכלכליות, עד כדי מעורבות עם החוק.

שירות המבחן סבר כי ישנו קשר בין אופייה של העבירה בגינה הופנה לבין ניהול אורח חיים חסר מסגרת כלכלית.

במהלך הסדנא הנאשם הגיע כנדרש והפגין מוטיבציה גבוהה ללמידה ויכולת לקבל הכוונה וביקורת.

במסגרת התסקיר עתר שירות המבחן כי תינתן ארכה נוספת, לצורך בחינת השתלבותו של הנאשם בקבוצה טיפולית.

מהתסקיר השלישי שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 24.05.20, עולה כי הנאשם שולב בטיפול בקבוצת "עבריינות מבוגרים". מנחות הקבוצה תיארו את השתלבותו התקינה של הנאשם, ומוכנותו לחשיפה אישית על מנת לאפשר זיהוי דפוסיו הבעייתיים.

בשל "מגפת הקורונה" הופסקה העבודה הקבוצתית והנאשם השתתף רק בשלושה מפגשים, כך שההתרשמות החיובית הינה ראשונית בלבד, אך ניכר כי קיימת מוטיבציה גבוהה מצד הנאשם להמשיך בסדנא לכשתחודש.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם שומר על שגרת חיים תקינה, נמנע ממעגלים חברתיים אשר עלולים לסכנו וממשיך לעבוד בחלוקת גז רפואי. במקביל מתמודד עם מחלת סוכרת וחרדות עקב היותו בקבוצת סיכון ובשל החשש כי ענישה מחמירה תפגע במאמציו לנהל אורח חיים נורמטיבי.

הנאשם בן 48, בעל עבר פלילי עשיר אולם ישן, כאשר הרשעתו האחרונה הינה בגין עבירות משנת 2009 וחלפו כ-4 שנים מאז מעורבותו בתיק הנוכחי.

הנאשם הודה בפני שירות המבחן במיוחס לו בכתב האישום, שיתף פעולה באופן מלא, באופן שעורר התרשמות כי הוא עשוי להירתם באופן אפקטיבי מהליך טיפולי ארוך טווח ולהסתייע בכך על מנת לבסס שגרת חיים תקינה שתוכל להפחית משמעותית את הסיכון לעבירה חוזרת.

שירות המבחן ממליץ על שיקום הכולל צו מבחן לשנה וענישה נלווית שלא תפגע משמעותית בתפקודו התעסוקתי היציב. עוד ממליץ שירות המבחן על אורכה נוספת בת 4 חודשים להמשך מעקב לנוכח הפסקת התהליך הקבוצתי, וככל שיוכיח יכולת התמדה, תהיה בכוונת שירות המבחן להמליץ על ענישה שיקומית.

מהתסקיר הרביעי שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 29.11.20 עולה כי הנאשם היה נתון במעקב טלפוני סדיר בקבוצה הטיפולית "עבריינות מבוגרים" לאור מגפת הקורונה.

מהתסקיר עולה כי נשמרה יציבותו התעסוקתית של הנאשם, שהינו המפרנס העיקרי וישנה מורכבות משפחתית אשר סבבה את המשפחה הגרעינית. אשתו עברה פרוצדורה רפואית, תוארו גם הקשיים הכרוכים במתן מענה הולם לצרכי הילדים בהעדר מסגרות חינוכיות, והנאשם תיאר התמודדות עם מחלת הסוכרת ממנה סובל תוך טיפול וקשר ישיר עם גורמי רפואה שונים.

מדיווחי מנחות הקבוצה הטיפולית עולה כי הנאשם מפגין נכונות ללמידה, לקבלת אחריות על דפוסי הבעייתיים ונראה כי הפיק לקחים ויישם התכנים הקבוצתיים בחייו.

הנאשם שיתף את שירות המבחן כי במסגרת משא ומתן בעניין התביעה האזרחית שהוגשה כנגדו לצד ההליך הפלילי, הושגה הסכמה בין הצדדים לתשלום סך של ₪ 65,000, אותו העביר כבר בארבעה תשלומים.

הנאשם תיאר את רצונו למסד מערכת היחסים עם בת הזוג, עמה חי 22 שנים תוך רישום לנישואין במועצה הדתית, ותיאר יחסי שותפות איתנים מבעבר, המתנהלים באמון ושקיפות מבחינה כלכלית ומבחינה רגשית.

שירות המבחן סבור כי ניכרה התגייסותו המלאה של הנאשם לכל הצעה טיפולית וכן בלט שיתוף הפעולה מצידו, אשר כלל הגעה לשיחות פרטניות, הצגת ניירת ואישורים רלוונטיים, השתתפות בסדנת "פעמונים" העוסקת בהתמודדות עם קושי בוויסות התנהלות כלכלית וכן השתתפות בקבוצה טיפולית "עבריינות מבוגרים". נוסף על כך, הנאשם שמר על קשר שבועי עם מנחות הקבוצה וזאת למרות הפסקת הפעילות לאור מגפת הקורונה.

הנאשם שומר על יציבות תעסוקתית תוך הפעלתו כסוכן וגובה תשלומים מלקוחות לצד עבודתו השגרתית כנהג חלוקת גז רפואי ותעשיית.

שירות המבחן ער לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, אולם לאור גילו, שלב החיים בו נתון והאפקטיביות המרשימה של העבודה הטיפולית, סבור כי ישנה עדיפות לענישה שיקומית על מנת לתת לנאשם אפשרות לתקן ועל כן ממליץ שירות המבחן על העמדתו בצו מבחן למשך שנה.

ככל שבית המשפט יסקול הטלת ענישה, ימליץ שירות המבחן על עבודות שירות והכל כדי לא לקטוע את הטיפול הנוכחי.

שירות המבחן ממליץ כחלופה לכך לסקול בחיוב ענישה מרתיעה מסוג של"צ, בהיקף שעות רחב תוך שהאיזון בחיי הנאשם לא יתערער ויהווה כוח להמשך שיתוף פעולה בטיפול.

דין והכרעה

תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה דרך בה על בית המשפט לנהוג בבואו לגזור את דינו של נאשם אשר הורשע בדין, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם.

בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

לאחר קביעת המתחם, על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40 י"א לחוק.

בענייננו, הערך החברתי אשר נפגע הינו פגיעה בקניינה של החברה ורכושה, וכן פגיעה באמון הרגיש הקיים בין עובד למעבידו.

מעבר לפגיעה באמון בין מעביד לעובד, קיימת פגיעה באמון שבין החברה ללקוחותיה.

הנאשם ניצל את נגישותו לסחורה ואת האמון שרחש לו המעביד, בכך שגנב סחורה בסכום של למעלה מ-150,000 ₪.

המדובר בשלושה פרטי אישום שונים, בעבירות שבוצעו בזמנים שונים, כלפי גורמים שונים ועל כך יש לתת את הדעת.

עבירה של גניבה ממעביד היא עבירה קשה הן בשל ההיבט הרכושי הגלום בה והן בשל המעילה באמון. קל יותר להתגונן כנגד גנבים מבחוץ, קשה להתגונן כאשר הגנב מצוי בביתך שלך. מעביד רשאי לסמוך על עובדיו ולצפות כי לא ישלחו ידם ברכוש שהופקד בידיהם מכוח תפקידם.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מעין אלו היא למאסר ממשי שאורכו משתנה בהתאם לנסיבות ולסכומי הכסף שנגנבו, במקרים חריגים במיוחד מושתת על נאשמים ענישה בדמות של"צ. כך למשל:

א. ע"פ 6573/15 גרשון נ' מ"י [פורסם בנבו] (3.3.16) נדון עניינו של המערער, אשר הורשע על פי הודאתו בכך שבעת ששימש מנהל מדור גבייה בבית המכס והמע"מ בירושלים והיה אחראי לגביית חובות מנישומים, נטל לכיסו במהלך כשנה תשלומים בהיקף כולל של 40,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי המתחם במקרה זה נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והעמיד את עונשו של המערער על 12 חודשים. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון על חומרת העונש נדחה, על אף התסקיר החיובי שהוגש, חרטתו של המערער והחזר מלא של הסכום שנגנב.

ב. עפ"ג (מרכז) 57738-12-15 הרשקו נ' מ"י [פורסם בנבו] (13.9.16) נדון עניינה של מזכירה ראשית של בית ספר, אשר במשך כארבע שנים מעלה בדרכים שונות בכספי בית הספר וגנבה ממנו סכום כולל של כ-350,000 ₪. בית המשפט המחוזי הקל מעט בעונשה של הנאשמת וגזר עליה 24 חודשי מאסר בפועל, חלף 30 החודשים שהושטו עליה בבית משפט השלום שית עליה בית משפט השלום לאחר שהובאו בפניו מאמציה של הנאשמת להחזיר סכומי הגניבה, והצלחתה לפצות את העירייה, גם אם לא את בית הספר, בסכום של 200,000 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה של בין 18 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר בפועל.

ג. רע"פ 5540/15 גלוריה גאווי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.8.15) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת שהורשעה במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות של גניבה בידי עובד, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר בנסיבות מחמירות. הנאשמת עבדה כעובדת משק בית, גנבה שיקים באמצעותם רכשה מצרכים ושירותים בסך כולל של כ-100,000 ₪. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר בפועל של 6 חודשים ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. נגזרו על הנאשמת 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל וכן ענישה נלווית.

ד. רע"פ 8360/11 שפיגלר נ' מ"י [פורסם בנבו] (14.11.11), נדחתה בקשת רשות הערעור של המבקשת אשר הורשעה בכך שלאורך חמש שנים, בעת ששימשה מנהלת כספים ובקרה בסניף הביטוח הלאומי, גנבה ממעבידה כספים בסכום כולל של כ-360 אלף שקלים. הנאשמת נדונה בבית משפט השלום לעונש מאסר בפועל בן 24 חודשים וערעוריה לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון נדחו, על אף עברה הנקי, הודאתה, נסיבותיה האישיות והמשפחתיות והמלצת שירות המבחן להסתפק בעונש של עבודות שירות.

עוד אני מוצאת להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 8529/12 עקל נ' מדינת ישראל (18.12.12), רע"פ 3153/10 שבתשולי נ' מדינת ישראל (29.4.10), רע"פ 5282/13 אוחנה נ' מדינת ישראל (25.07.13), ע"פ (מחוזי ת"א) 20466-10-14 אילטוב נ' מדינת ישראל (25.02.15), ע"פ (מחוזי ירושלים) 9725-02-14 קורסיה נ' מדינת ישראל (06.03.14), ע"פ (מחוזי מרכז) 44947-09-13 עיסא נ' מדינת ישראל (02.02.14), עפ"ג (מחוזי חיפה) 40674-04-13 מדינת ישראל נ' קטש (11.07.13), ת.פ. (קריית גת) 30745-09-12 מדינת ישראל נ' זגורי (13.01.14), ת.פ. (ים) 23813-09-10 מדינת ישראל נ' ג'ובראן (16.01.12), עפ"ג (מחוזי באר שבע) 25122-02-13 יוסי אביטל נ' מדינת ישראל (03.07.13).

לאחר שעיינתי בפסקי הדין דלעיל, כמו גם בפסקי הדין שהוגשו על ידי הצדדים, אני סבורה כי מתחם העונש

ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו על דרך של עבודות שירות (ברף המקסימלי) ועד ל-24 חודשי מאסר לריצוי של ממש מאחורי סורג וברית.

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט' לחוק העונשין), יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם הינו המבצע היחיד והאחראי הבלעדי לביצוע העבירה, את הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה, סכום כסף שנגנב מהחברות, בסך כולל של למעלה מ-150,000 ₪. לכך שמדובר בהזדמנויות שונות שנמשכו על פני מספר חודשים, כאשר הנאשם יכול היה לחדול ממעשיו אך בחר שלא לעשות כן.

בבואו לגזור את הדין, שומה על בית המשפט לבחון את הדברים לגופן של העבירות, הנסיבות לביצוע העבירה, מאפייניו האישיותיים של הנאשם ונסיבותיו הייחודיות (רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 05.05.09)). יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם, נוכח חומרת העבירה, הפיתוי שברוח קל ומהיר, לצד הקושי, הקיים במקרים רבים, בגילוי העבירה והיקפה.

אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לשקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק העונשין).

בענייננו, הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו. הנאשם שומר על יציבות תעסוקתית מזה כשלוש שנים. משמש כנהג, סוכן וגובה תשלומים מלקוחות, כאשר מעסיקו מעיד עליו כעובד מסור, חרוץ הנאמן למקום עבודתו.

לצד אלה, נסיבותיו האישיות של הנאשם, שאף אותן יש לקחת בחשבון, הנאשם כבן 49, סובל מסכרת חריפה, בת זוגו סובלת מבעיות בגבה, בגינן אף עברה ניתוח. הנאשם אב לארבע בנות, כאשר בשנת 2016, עברה בתו הצעירה ניתוח לב פתוח ואילו בת נוספת סובלת ממורכבות נפשית. הנאשם סועד את אמו הקשישה.

לחומרא יש לשקול את סוג העבירה אותה ביצע הנאשם, ואת נסיבותיה, כפי שפורט לעיל.

לקולא יש לשקול את הודאת הנאשם, החיסכון בזמן שיפוטי יקר והשיקום אותו עובר.

סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, מורנו לשקול שיקולי שיקום בבואו של בית המשפט לגזור את הדין. את הסעיף יש ליישם בזהירות, אך יש ליתן לו משמעות מעשית. שיקולי ההלימה לא מתפוגגים מאליהם, גם כאשר חלים שיקולי השיקום, אולם יש להקפיד כי הבחירה בעונש לא תפגע באופן ממשי בסיכויי השיקום (ע"פ 6637/17 אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 18/4/18)).

התנאי שמציב סעיף 40ד(א) לחריגה ממתחם העונש ההולם הוא קיומו של הליך שיקום שהסתיים או סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם, על מנת לעמוד בתנאי זה על הנאשם להציג עובדות וראיות לסיכוי השיקום להבדיל מטענות בעלמא, בראש העובדות והראיות מצוי תסקיר שירות המבחן.

הפעלת הסמכות המצויה בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, אינה מוגבלת לעבירות קלות בלבד (ע"פ 779/15

פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 12/4/15)). במקרים קודמים שבהם נדרש בית המשפט להעריך סיכויי השיקום הובאו בחשבון בין היתר השיקולים הבאים: המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך גמילה מהתמכרות (במקרים רלוונטיים); השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה (ע"פ 7459/12 שיבר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 20.6.13)).

יובהר כי אין מדובר ברשימה ממצה של שיקולים והתקיימותו של שיקול אחד או יותר, אינה מצדיקה בהכרח חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום.

התלבטתי ממושכות בעניינו של הנאשם שבפניי, אלמלא הנסיבות האישיות של הנאשם, כמו גם ההליך השיקומי המשמעותי בו החל, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה (כ- 4 שנים), וכאשר כתב האישום הוגש כשנתיים לאחר ביצוע העבירות ובתקופה זו לא נפתחו כנגד הנאשם הליכים נוספים, היה מקום להיעתר להמלצת המאשימה ולגזור על הנאשם ענישה מאחורי סורג ובריח.

אלא שכפי העולה מתסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם, הוא עובר תהליך שיקום עקבי ומשמעותי, בכל התסקירים שהוגשו לתיק בית המשפט מתואר נדבך נוסף של התקדמות בהתנהלותו של הנאשם, תפיסתו וגישתו הרגשית וכלל השיקולים הדרושים לעניין מתקיימים בעניינו.

דומה כי הנאשם מרחיק עצמו מסביבה עבריינית והסיכוי להישנות עבירות, בכפוף להמשך טיפול, פחת באופן משמעותי וגם לכך יש ליתן את הדעת.

במישור הטיפולי, הנאשם נטל חלק בטיפול קבוצתי (שהופסק בשל התפרצות נגיף הקורונה) ובמספר הליכים פרטניים בהם ממשיך כיום. הנאשם הגיע להסדר תשלומים עם החברה המתלוננת (בפרט האישום השני) שלפיה ישלם סך של ₪ 65,000 לסילוק מלוא הטענות והנאשם אף החל לעמוד בתנאי ההסדר.

על כל אלה יש לברך ולאלה יש לתת משקל רב, באופן כזה שמחייב כי ייגזר על הנאשם עונש מאסר על דרך של עבודות שירות, ואולם לתקופה המקסימלית.

בעניין זה יוער, כי אינני סבורה כי ניתן להיעתר להמלצת שירות המבחן כלשונה ולהשית על הנאשם ענישה הצופה פני עתיד בלבד לצד צו מבחן.

אין חולק כי המשך ההליך השיקומי הוא חשוב ואין לי אלא לקוות כי הנאשם ימשיך בהליך היפה והמבורך אותו הוא עובר. לצד זה, סוג העבירה בה הורשע הנאשם ונסיבת ביצוע המעשים, מחייבים להשית עונש מאסר בפועל ולו על דרך של עבודות שירות.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה על פי המלצת הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 1/2/21.

הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 18/3/21 עד ולא יאוחר מהשעה 08:00 ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות ת.ד. 81 רמלה 72100.

מובהר לנאשם שכל חריגה מנהלי עבודות השירות יכול ותגרור את הפסקת עבודות השירות וריצוי יתר העונש במאסר ממש.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום העבירה שבה הורשע.

ג. קנס כספי בסך של ₪ 2,500 או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 15/3/21 והבאים אחריו בכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ד. אני מטילה על הנאשם צו מבחן למשך שנה מהיום. הובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, יוכל בית המשפט לדון מחדש בעניינו.

באשר לחיוב הנאשם בפיצויים - כעולה מטיעוני הצדדים, הרי שהנאשם הסדיר את חובו לחברת "צ'מפין" בהליכים אזרחיים. טענה זו לא נסתרה על ידי המאשימה.

עם זאת, יש לפצות אף את חברת "כלמוביל" בגין הנזקים שנגרמו לה, כמפורט לגביה בפרט האישום הראשון.

על כן, יחוייב הנאשם בפיצוי לחברת "כלמוביל", שפרטיה המלאים יימסרו למזכירות בית המשפט על ידי המאשימה, בסכום של ₪ 14,000. הסכום ישולם ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/5/21 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד כל היתרה לפרעון מיידי.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"א שבט תשפ"א, 03 פברואר 2021, במעמד הצדדים.